

DROP FOR

Ajoneuvon tiedot

OW-813 Moottoripyörä Kawasaki

Lähde: Liikenneasioiden rekisteri 23.11.2020 07:32

Ajoneuvoluokka	L3 Moottoripyörä
Ajoneuvoryhmä	2-pyöräinen
Rekisteritunnus	OW-813
Edellinen rekisteritunnus Valmistenumero	FK-712
Käyttöönottopäivä	ZX600E-002881
Ensirekisteröinti Suomeen	19.08.1993
Todistuksen teknisenosan järjestysnumero	19.04.2005
Todistuksen ilmoitusosan järjestysnumero	26
Tyyppihyväksyntänumero	26
Käyttö	e4*92/61*0131*00
	Yksityinen
Iskutilavuus (cm3)	599
Käyttövoima	Bensiini
Suurin nettoteho (kW)	72,00
Teho/omamassasuhde (kW/kg)	0,326
Melu ohiajossa (dB)	78

Katsastustiedot

Viimeisin hyväksytty määräaikaikatsastus

Koritiedot

Istumapaikkojen lkm	2
---------------------	----------

Mitta- ja massatiedot

Leveys (mm)	700
Omamassa (kg)	221
Tekninen suurin sallittu kokonaismassa (kg)	405
Akseli 1	
Tekninen sallittu akselimassa (kg)	166
Akselivälit (mm)	1430
Akseli 2	
Tekninen sallittu akselimassa (kg)	276

Renkaat**Akselitiedot**

Akseli 1	
Ohjaavat	Kyllä
Vetävät	Ei
Akseli 2	
Ohjaavat	Ei
Vetävät	Kyllä

Jarrutiedot

Voimanvälitys-ja tehostamistapa	Nestetoimiset jarrut
Akseli 1	
Akseli 2	

Erikoisehdot

Moottori	Kaasuttimen merkki/malli: KEIHIN CVKD 36
Yleinen	Valmistusmaa: JAPANI
Rakenne	Vetojärjestelmä: 2X1
Rakenne	RENKAAT: 120/60R17, 160/60R17.
LTJ: mallin ylimääräiset tiedot, rekisteröintitodistukselle tulevat:	99062612
LTJ-tyyppikoodi	
LTJ: mallin ylimääräiset tiedot, rekisteröintitodistukselle tulevat:	ZZ-R 600-ZX600E/599
LTJ-mallimerkintä	
Ulkomainen rekisteritunnus	B-F476

Verner Salonen
Taideyliopiston Kuvataideakatemia

**TAIDE-
YLIOPISTO**

✘ KUVATAIDEAKATEMIA

Kuvataiteen maisterin opinnäyte

14.09.2022

Tiivistelmä

Opinnäytetyön taiteellinen osa esitettiin kahdessa osassa. Ensimmäinen osa esitettiin Kuvan Kevät 2021 -näyttelyn yhteydessä Helsingin Punavuorella sijainneen Exhibition Laboratoryn ”lisätilassa”. Toinen osa esitettiin myös Helsingissä, Kuvataideakatemia galleriatila Project Roomissa keväällä 2022. Näyttelyt olivat toistensa jatkumoa ja ottivat eri näkökulmia suhteestani moottoripyöriin ja petrokulttuuriin¹ yleisemmin. Taiteellista osaa varten hankin Kawasaki ZZ-R moottoripyörän Kuvataideakatemialta saamallani opinnäyterahalla. Moottoripyörästä muodostui intiimi materiaali sekä tunteiden ja kokemusten tulkinnan väline.

Konetta purkamalla päädyin myös oman identiteettini purkamiseen. Toisinaan teoksista välittyy uho ja potenssi, mutta jo pian spektaakkeli tuhisee joutokäynnillä. Myrkyllinen saatetaan naurunalaiseksi ja konetta katsotaan päälle liimatuista merkityksistään riisuttuna.

Liitän työskentelyni osaksi avantgarden, fluxuksen ja käsitetaiteen perinteen jatkumoa. Minua kiinnostaa mitä tapahtuu, kun eri mediat kohtaavat. Käytän valitsemaani aiheeseen sopivia tekniikoita, esineitä ja materiaaleja, jotka voivat vaihdella paljonkin projektista riippuen. Opinnäytteen taiteellisessa osuudessa käytin mahdollisimman paljon autotallikulttuuriin liittyviä esineitä, työkaluja ja tekniikoita tavoitellessani tietynlaista autotalliestetiikkaa.

Työskentelyprosessia, käyttämiäni materiaaleja ja valmiita teoksia kuvailen tarkemmin opinnäytetyön kirjallisessa osuudessa. Tarkastelen siinä myös henkilöhistoriasta kumpuavaa motivaatiota tekemisen taustalla. Työn loppupuolella otan lyhyen katsauksen tekniikan filosofiaan osana pyrkimystäni ymmärtää paremmin ympäröivää todellisuutta ja omia impulssejani.

Käytän tekstissä useampaa eri tyylirekisteriä kurotellessani monimuotoisiin tulkinnan horisontteihin. Ne ovat omanlaistaan tekniikkaa yrittäessäni purkaa ja tavoittaa, esittää ja kyseenalaistaa omia ajatuksia ja muiden ajatuksia.

Kirjan sivut ovat puretun protagonistimme moottoriöljyn tahrinat. Elinkaarensa aikana tuoksu tarttuu työn kansia koskeviin käsiin, pöytiin, hyllyihin ja muihin kirjoihin. Tahroineen ja tuoksuineen kirja muistuttaa lukijaansa tällä merkillisellä eliksiirillä voidelluista kohtaamisista ja mustasta magiasta, jota vaadittiin todellisuutemme rakentamiseen.

---

¹ Kulttuuri, jonka käyttövoimana ovat fossiiliset polttoaineet

SISÄLLYSLUETTELO

TEOSTIEDOT	7
JOHDANTO	9
MOTIVAATIESTA.....	11
TYÖ JA TULKINTA	12
KUVAN KEVÄT 2021	12
IANKAIKKINEN KILVOITTELU (2022)	16
KAUHISTUTTAVA LEVOTTOMUUS	40
TEKNIikka?.....	40
TEKNIIKAN LOOGINEN KÄYTTÖ?.....	41
VAPAUS?.....	42
HUOLI JA HUOKAUS	44
LOPPUTEKSTIT	46
VIITTEET	47
KUVALÄHTEET.....	49
KUVALIITTEET	50

Teostiedot

Opinnäytetyön taiteellinen osuus esitettiin kaksiosaisena. Opinnäytteen ohjaajana toimi Jyrki Siukonen. Tarkastajina toimivat Saara Hacklin ja Jukka Sihvonen.

Ensimmäinen osa oli esillä Kuvan Kevät 2021 -näyttelyssä, joka oli auki 12.05.–06.06.2021. Teokseni esitettiin Exhibition Laboratoryn lisätilassa, Merimiehenkatu 36 B:n viidennessä kerroksessa.

Teoskokonaisuuden nimi oli Deus ex Machina. Toinen osa oli esillä Kuvataideakatemian Project Room -galleriassa, Lönnrotinkatu 35:ssä. Näyttelyn nimi oli Iankaikkinen kilvoittelu. Näyttely oli auki 08.04.–24.04.2022.

Kuvan Kevät 2021

1

Teosnimi: Motor Cycle

Vuosi: 2021

Tekniikka: Moottoripyörän moottori, sähkömoottori, taajuusmuuttaja, kaapelit, ketjuvälitys, teräsrunko

Teosmitat (cm): 100x150x160

2

Teosnimi: Just Passing By

Vuosi: 2021

Tekniikka: Kaksi 19” näyttöä, kaksi Raspberry Pi -mediasoitinta, kaksi videota, kaapelit, teräsrunko

Teosmitat (cm) // Kesto (min): 30x60x60 // 1:21

3

Teosnimi: I have more will to go than care to stay

Vuosi: 2021

Tekniikka: Brightsign -mediasoitin, kuulokkeet, vahvistin, kaapelit, 55” näyttö, kuormaliinat, teräsrunko

Teosmitat (cm) // Kesto (min): 40x170x220 // 4:33

Iankaikkinen kilvoittelu (2022)

1

Teosnimi: 0 KM/H

Vuosi: 2022

Tekniikka: Moottoripyörän runko, renkaat ja vauhtimittari

Teosmitat (cm): 50x130x130

2

Teosnimi: Kawasaki Variaatit

Vuosi: 2022

Tekniikka: Moottoripyörän osia

Teosmitat (cm): 100x300x300

3

Teosnimi: Elinkaari

Vuosi: 2022

Tekniikka: Teräsputki, tietokoneen näytöt 4kpl, Raspberry Pi 4kpl, peilit 2kpl, löydettyt videot

Teosmitat(cm) // Kesto(min): 170x200x200 / 10 min

4

Teosnimi: IHANAA HANAA!

Vuosi: 2022

Tekniikka: Siima, pleksilasi, muovihelmiä, moottoripyöräkypärän visiiri, projektori, teleskooppitanko, itse valmistettu jerrykannu -kaiutin, mikseri, vahvistin, löydetyt videot

Teosmitat (cm) // Kesto (min): 200x200x200 / 10 min

5

Teosnimi: Selfie Keppi

Vuosi: 2022

Tekniikka: Moottoripyörän peilit 4kpl, pala ohjaustankoa, kiinnikkeet

Teosmitat (cm): 30x30x40

6

Teosnimi: Trofee

Vuosi: 2022

Tekniikka: Muokatut moottoripyörän sarvet, Moottoripyörän etuvalo, Moottoripyöräkypärän lippa, Virtalähde 150W

Teosmitat (cm): 20x30x40

Johdanto

Olin Kultapossukerhon jäsen ja hartaasti säästänyt pahan päivän varalle. Kerhon motto: ”On hienoa olla Kultapossukerhon jäsen.” Yks päivä näin naapurin pojan rassaamassa Honda Mankiaan niitten takapihalla ja menin kysyyn siltä, että oiskohan se sattumoisin luopumassa mopostaan lähiaikoina. Se sano, ettei sillä oo enää tarvetta sille, ku se on jo kohta kaheksantoistakin, ja hintapyynniks se ilmotti kolmesataa markkaa. Jo alko rahat kärventää kultapossun vatsalaukussa. Tarjosin viissataa, koska olin aika innoissani ja pidin mopoo tosi hienona. Edes vanhemmat ei saanu mua luopuun mun hölmöstä tarjouksesta. Kaippa siitä viisvuotiaana tehdystä kaupasta lähtien oon ollu koneiden lumoama...²

Poikasena halu päästä ajamaan mopolla oli ylitsepääsemätön. Muistan vieläkin sen kihelmöivän tunteen kehossa, sen odotuksen ja jännityksen koneen äärellä. Mopo oli arkisen ylittävä taikakalu, joka johdatti hurmioitumiseen vauhdista ja haastoi koneen hallintaan äärimmäisissä tilanteissa. Pyörän selässä saattoi tuntea jopa jonkinasteista ruumiiden jakamattomuutta ja synergiaa.

Koneiden parissa puuhastelu ja ajaminen oli luovaa leikkiä ja hauskanpitoa. Sitä tehtiin yksin ja yhdessä kavereiden kanssa. Toki se oli myös koneen toimintaperiaatteiden oppimista ja niiden oppien hyödyntämistä koneen huoltamiseen ja virittämiseen. Lähikirjastosta lainattiin mopon korjaus- ja virityssoppaita, jotka tuoksuivat pakokaasulle ja moottoriöljylle. Kirjojen sivut ja kannet olivat öljyisten sormenjälkien tahrinat.

Myöhemmällä iällä innostuminen ajamisen aktiin itseensä hiipui, ja tärkeämmäksi muodostui makuasiat ja tyyli. Tämä luultavasti johtui kiinnostuksen kohteiden muuttumisesta ja mahdollisesti tarpeesta vietellä kumppaniehdokkaita. Ajoneuvosta muodostui tässä vaiheessa siis vaatteen tai asusteen kaltainen koriste.

Vuosina 2014–2015 rakensin ensimmäisen (ja viimeisen) näyttelypyöräni ja sain sen esille vuoden 2016 Moottoripyörämessuille. Rakensin pyörän ajan trendin mukaan ”Brat Cafe Racer” henkiseksi. Projektin aikana minulle alkoi kuitenkin pikkuhiljaa valjeta pelkän teknisen osaamisen ja pinnallisen estetiikan tavoittelun tyhjiys. Kaipasin luovaan tekemiseen jotain syvempää tarkoitusta tai merkitystä. En halunnut rakentaa vain kauniita esineitä.

---

² Teksti on teosteni esittelytekstistä Kuvan Kevät 2021 -näyttelykatalogista.

Kuva 1 Rakentamani Honda CB 350f vuosimallia 1974, Moottoripyörämessut 2016

Vuonna 2016 pääsin Kuvataideakatemiaan opiskelemaan ja opin kanavoimaan samoja haluja ja tarpeita 'hyväosaisten eurooppalaismiesten keksintöön'³, eli taiteeseen. Näin jälkikäteen ajateltuna päädyin sittenkin rakentamaan vielä yhden näyttelypyörän opintojeni päätteeksi. Tosin näytteille asetui vain pyörän hämärä hahmo kovin erilaisen motivaation ajamana.

---

³ Ryynänen 2020, 1

Motivaatiosta

Motivaatio näiden teosten tekemiseen oli jo vuosikymmenen kyttenyt tarve ymmärtää ja käsitellä sisimmässäni kriisiytyvää halua, joka kohdistuu erityisesti fossiiliteknologiaan. Niin kuin edellisessä luvussa kerroin, olivat polttomoottorilla toimivat koneet olleet lähellä sydäntä koko elämäni ja niihin liittyy lukematon määrä hyviä muistoja ja kokemuksia. Tämä teknologia on kuitenkin opittu näkemään nykyisissä mittasuhteissaan myrkyllisenä ja tämä tieto oli saavuttanut minut jo kauan sitten. Lopulta kriisi saavutti huippunsa ja nyt olin löytänyt kanavan ja työkalut sen käsittelyyn. Opinnäytteestä ei tullut pelkästään matka oman kriisini käsittelyyn, vaan löysin koneen käskemisestä ja haluamisesta syvemmän länsimaiseen elämäntapaan tottuneen ihmisen ongelman –hybriksen.

Käsittelmäni kriisi on jaettua. Varmasti useampi hyvinvointivaltioiden asukas kipuilee omien fossiilisten fantasioidensa, tavarankulutuksen tai vaikkapa lentohäpeän kanssa pyrkiessämme siirtymään kestävämpään tapaan olla olemassa. Itselläni se kipuilu konkretisoituu polttomoottorikäyttöisten koneiden yhteydessä, joten oli jokseenkin loogista valita sellainen taiteeni materiaaliksi. Annoin itselleni luvan käyttää juuri niitä resursseja ja materiaaleja, joita juuri tähän työhön tarvitsin. Niinpä ostin Kuvataideakatemia opinnäyterahalla myrkyllistä maskuliinista energiaa huokuvan ”Streetfighter” -tyyliin rakennetun vanhan moottoripyörän ja aloin tutkimaan taiteen keinoin syitä moottoripyörän aiheuttamalle vetovoimalle itsessäni.

Työ ja tulkinta

Kerron tiiviisti kahden eri näyttelyn teosten parissa työskentelystä. Nämä konkreettiset kertomukset avaavat työskentelyprosessiani ja ongelmiin löydettyjä ratkaisuja. Olen jakanut luvun kahteen osaan näyttelyiden mukaisesti. Kummankin osion alussa pyrin lyhyesti kuvaamaan prosessia ohjanneita ajatuksia tai kysymyksiä. Poettisemmille tulkinnoilleni tahdoin omistaa vielä oman osansa luvun lopusta, jossa jokaiselle teokselle on omistettu oma aukeamansa.

Teokset syntyvät erilaisissa paikoissa kangastuksen, intuition, ongelmanratkaisun ja erityisesti onnellisten sattumien sekalaisessa sopassa. Tekeminen ei oikeastaan koskaan rajaudu fyysiseen tekemisen aktiin, vaan sirottuu koko eletyn elämän sfääriin.

Läpi opinnäyteprosessin merkittäviä inspiraation lähteitä olivat Arcangelo Sassolinon, Chris

Burdenin sekä Michael Sailstorferin mekaaniset veistokset. Myös Alexandra Birckenin moottoripyöräveistoksista ja Giulia Cencin kone-elimiä ja eläinaiheisia betonivaluja yhdistelevistä veistoksista olen löytänyt paljon innostusta.⁴ Tietenkään lähteet eivät rajaudu pelkästään näihin taidemaailman etabloituneisiin hahmoihin, vaan virikkeinä ovat toimineet lukuisat eri kohtaamiset tekstien, luentojen, taideteosten, taiteilijoiden ja elämän kanssa eri aikoina ja eri paikoissa, joten oikeastaan kaikkia lähteitä on mahdotonta jäljittää.

Kuvan Kevät 2021

Ensimmäisen näyttelyn taustalla kyti halu pidätellä tiettyjä edellisissä luvuissa kuvattuja impulseja. Toisaalta jokin tukahdutettu rimpuihi päästäkseen vapaaksi. Jokin kosminen voima virittää tuhlaavaisuuteen, irrationaaliseen energian käyttöön. Ihmiselle tarpeettomuudet ovat välttämättömyyksiä. 'Halun hetkellisesti tyydyttyessä jännite katoaa, ei-laskennallinen energia (vaikkapa intensiteetin nimellä) vähenee ja on löydettävä uutta haluttavaa.'⁵

Eräänä viikonloppuna marraskuussa 2020 lainasin peräkärryn kaveriltani ja kävin ostamassa kuusisataa kuutioisen Kawasaki ZZ-R moottoripyörän Heinolasta. Kuljetin pyörän suoraan Lempäälään, jonne olin sopinut kuvaukset kaverini tutun autotallille. Ensimmäinen ilta ja yö kului Kuvataideakatemiaalta lainatun kuvauskaluston valmistelussa seuraavan päivän kuvauksia varten. Minulla oli pelkkä suunnitelma siitä, miten homma tulisi menemään. En voinut olla varma edes koko kuminpoltto -aktin onnistumisesta, mutta asettelin valot ja kamerat visioni mukaisesti valmiiksi.

Seuraavana päivänä asensimme betoniankkurit lattiaan ja kiinnitimme pyörän pystyasentoon kuormaliinojen varaan. Tein loput säädöt kuvauskalustolle, jonka jälkeen olimme valmiita koitokseen. Ensin emme meinanneet saada takapyörää sutimaan, koska lepokitka oli liian suuri kuormaliinojen puristaessa takarengasta betonilattiaan. Siinä äheltäessä tuli myös ongelmia moottoripyörän vanhan ja kuluneen kytkimen kanssa, kun kytkintappi tipahteli pois paikoiltaan aina vaihdetta kytkiessä. Saimme kytkimen onneksemme korjattua helposti ja takarengaskin saatiin sutimaan ruiskuttamalla hieman öljyä renkaan pintaan. Lopulta väänsimme kaasun pohjaan ja lukitsimme kaasukahvan nippusiteellä tähän asentoon. Laitoin kamera- ja äänikaluston tallentamaan, potkaisin vaihteen silmään ja loppu on nähtävissä videoveistoksesta *I have more will to go than care to stay*.

---

⁴ Katso esimerkiksi Arcangelo Sassolinon Afasia 1 (2008), Chris Burdenin The Big Wheel (1979), Michael Sailstorferin eri versiot teoksesta Zeit ist keine Autobahn, Alexandra Birckenin Lop Lop (2019) ja Giulia Cencin Accident (2019).

⁵ Salminen & Vaden 2018, 134

Kuva 2 I have more will to go than care to stay -teoksen kuvaukset marraskuussa 2020

Kuvauksissa oli yhteensä neljä kameraa kuvaamassa pyörää eri kuvakulmista. Kolme tallin sisällä ja yksi oviaukolla. Videolla päädyin lopulta käyttämään vain kahta kuvakulmaa, niiden luodessa keskittyneemmän katselukokemuksen. Tahdoin suunnata kaiken huomion koneen performanssiin, joten leikkasin materiaalin niin ettei siinä esiinny ihmisiä. Lisäsin materiaalin alkuun ja loppuun pilvisen taivaan, sillä se satoi silmukkamaisena toistettavan videon alun ja lopun sujuvaksi kokonaisuudeksi. Idea taivaasta muodostui mielessäni myös hauskaksi jumalaviittaukseksi, koska olin pohtinut nimeäväni teoskokonaisuuden *Deus ex machinaksi* (suom. Jumala koneesta).

Kuvausten jälkeen vein moottoripyörän Kuvataideakatemian kuvanveiston tiloihin, jossa aloin purkaa konetta osiin. Siellä työskennellessä henkisenä tukena oli liuta muita opiskelijoita ja tekniikkoja, joilta sain vinkkejä ja mielipiteitä työn edetessä. Tässä vaiheessa oleellisimpia teosten valmistamiseen käytettyjä työkaluja ja koneita olivat lenkkiavain, räikkäväännin, ruuvimeisseli, pihdit, MIG-hitsauskone, kulmahiomakone, metallivannesaha, penkkihiomakone, pylväsporakone, akkuporakone ja putkentaivutuskone. Tästä listasta käy ilmeiseksi, kuinka koneiden välittämää koneiden parissa työskentely on.

Pyörää purkaessani päätin säilyttää moottorin kokonaisuutena ja visioin rakentavani siitä videota komppaavan koneen performanssin. Etsin netistä sähkömoottorin tehdäkseni sillä testejä polttomoottorin pyörittämiseksi. Testailua varten tein moottoreille tukevan rungon neliskulmaisesta teräsputkesta. Ensimmäinen sokkona hankittu sähkömoottori osoittautui pian liian tehottomaksi. Seuraavaksi otin yhteyttä tori.fi -sivuston kautta eri henkilöihin, jotka myivät käytettyjä sähkömoottoreita ja kyselin tarkemmin niiden ominaisuuksista. Eräs myyjä Rovaniemeltä osoittautui avuliaaksi sähkömoottoriasiantuntijaksi ja häneltä löytyi myös riittävän tehokas kone. Tämä kaveri kytki ja ohjelmoi sähkömoottoriin sopivan taajuusmuuttajan⁶ ja lähetti kokonaisuuden postissa minulle. Sain Kuvataideakatemiaalta onneksi tässä vaiheessa toisen apurahan, jonka avulla pystyin maksamaan sähkömoottorin taajuusmuuttajineen.

Eteen tuli myös odottamattomia pulmia, kuten aikaisemmin mainitun loppuun kuluneen kytkimen modifiointi suoravetoiseksi⁷, koska se ei suostunut toimimaan enää normaalisti. Päätin antaa yleisölle mahdollisuuden käynnistää ja sammuttaa kone kytkimestä oman mielensä mukaan, joten taajuusmuuttajan koteloon asennettiin kytkin tätä varten. Kehittelin koneiden välille sopivan ketjuvälityksen ja rakensin modulaarisen⁸ teräsputkikehikon häkkimäiseksi elementiksi koneiden ympärille. Kehikosta muodostui sitova ja pidättelevä rakenne, joka toimi vähän kuin kuormaliinat kuminpolttovideolla. Kehikon sisään muodostui systeemi, koneen syklinen performanssi, josta sain idean nimetä teoksen *Motor cycleksi*.

---

6 Taajuusmuuttajan avulla voidaan esimerkiksi säätää sähkömoottorin kierroksia ja siten myös vääntömomenttia.

7 Suoravetoisuus tarkoittaa sitä, että kytkimessä olevat kytkinlevyt pultataan yhteen ja näin ollen vaihdetta ei voi enää kytkimen avulla kytkeä pois päältä, vaan se on aina vedossa. Valitsin vaihdelaatikosta nelosvaihteen sopivimman pyörimisnopeuden ja kevyemmän taakan(sähkömoottoria ajatellen) takia.

8 Kehikon osat eivät ole kiinteitä, vaan rakenne on helposti muokattavissa. Kokonaisuus koostuu samankaltaisista elementeistä, jotka voi kiinnittää ja irrottaa toisistaan pelkästään lenkkiavainta käyttämällä.

Kuva 3 Motor Cycle -teoksen hahmottelua kuvanveiston tiloissa tammikuussa 2021. Kuvassa näkyvä sähkömoottori oli liian tehoton tähän käyttötarkoitukseen.

Tässä vaiheessa kevättä minulle oli osoitettu tietty valoisa näyttelytila Kuvan Kevät -näyttelystä, mistä syystä tein päätöksen esittää kuminpolttovideon näyttöltä projisoinnin sijaan. Rakensin näyttöä varten telineen samaisista teräsputkista mistä tein *Motor cyclen* kehikon. Tarkoitukseni oli luoda materiaallinen ja esteettinen yhteys teosten välille. Kuormaliinon ripustus kehikkoon loi vielä yhden tulkinnan tason ja satoi fyysisen maailman virtuaaliseen. Näyttelyä varten tarvitsemi mediasoitimet, kuulokkeet ja muun esitystekniikan sain lainaan koululta.

Saadessani kaksi ensimmäistä teosta valmiiksi, minusta alkoi tuntua siltä, että ne tarvitsevat vielä jonkin kolmannen elementin eheyttääkseen kokonaisuuden. Tahdoin avata kuvitteellisen ikkunan ulos galleriatilasta ja johdattaa katsojan liikkuvan kulkuneuvon kyydissä olemisen kokemukseen. Löysin netistä sopivan ready-made -videon ja editoin sen haluamakseni. Päätin esittää saman videon kahdelta vastakkaiselta näyttöltä, joissa liikkeen kulkusuunta olisi sama. Ajatuksena oli siis luoda illuusio videolla esitetystä paikasta näyttöjen välissä. Sopivat näytöt teokseen löytyi työhuoneeltani, jotka olin aikoinaan dyykannut jätelavalta. Lopun esitystekniikan sain lainaan myös tähän teokseen koululta. Rakensin näytöille oman teräsrunkonsa ja suunnittelin sijoittavani teoksen kahden aikaisemmin tekemäni veistoksen

väliin niin, että kumpikin veistos on vastatusten virtuaalisen ikkunan kanssa. Teoksen nimeksi tuli kuvaannollisesti *Just passing by*.

Iankaikkinen kilvoittelu (2022)

'Se syntyy iankaikkiseen kilvoitteluun. Se myydään eniten tarjoavalle. Se elää herran nuhteessa. Se niskoittelee ja sitten se laitetaan silppuriin. Sen pituinen se.'⁹

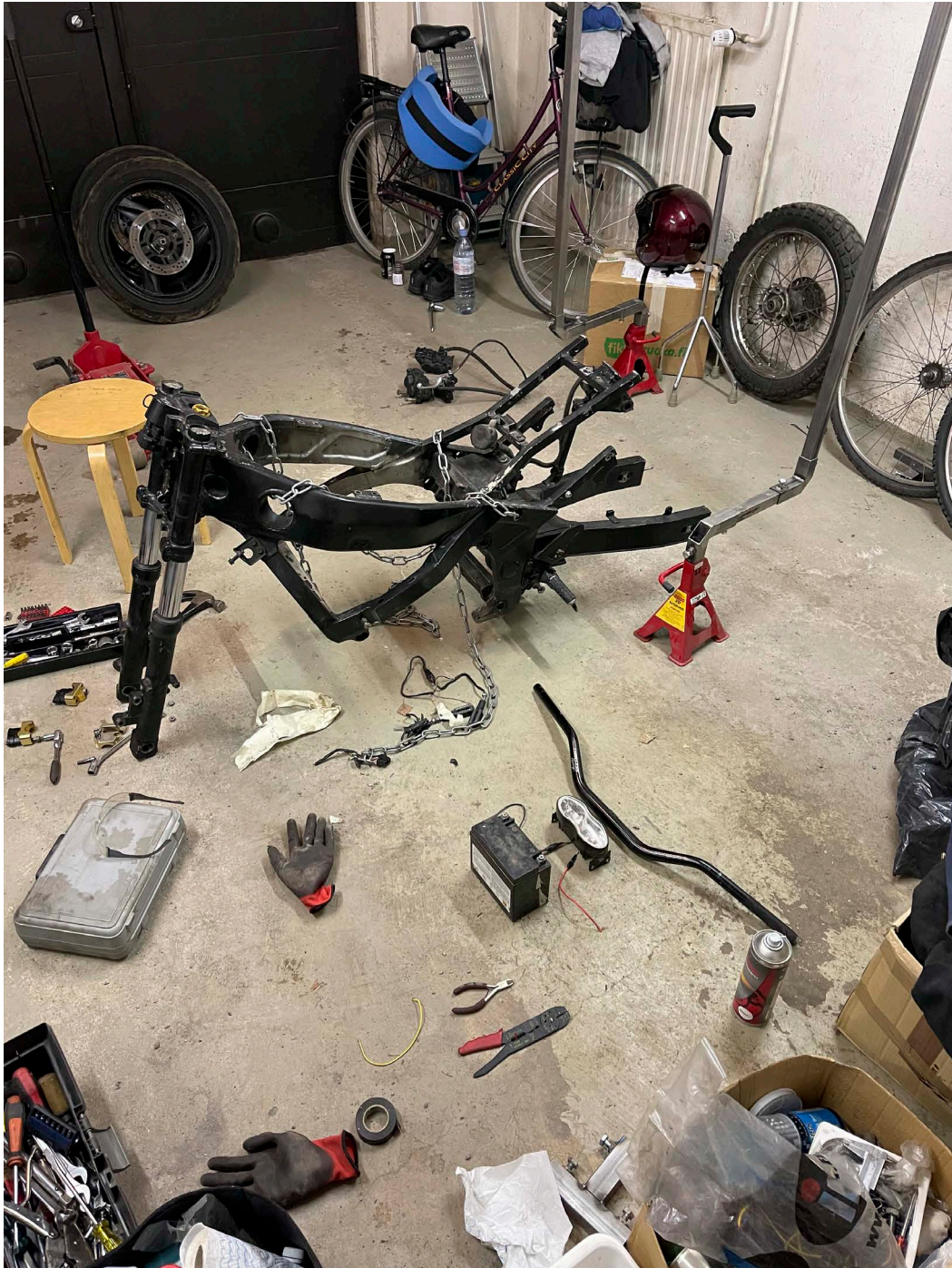
Toisessa näyttelyssä olin kiinnostunut purkamaan moottoripyörän yhä pienempiin osiin ja etsimään niille uutta muotoa. Pohdin muun muassa halun synnyttämää kilpailua, halun virittymistä houkuttimilla, koneiden elinkaarta, muotoilua ja niihin liitettyjä mielikuvia.

Iso osa toisen näyttelyn veistoksista valmistui Nokialla, äitini taloyhtiöstä vuokratussa ikkunattomassa autotallissa. 1960-luvulla rakennetun kerrostalon pohjakerroksessa sijaitseva karuhko ja muusta maailmasta eristävä ympäristö tuotti autenttisen ”rassaus” tunnelman. Siinä ympäristössä pystyin samaistumaan entisaikojen bensalenkkiin, nuoreen Verneriin.

Periaatteenani oli hyödyntää mahdollisimman vähän suunnitelmallisuutta ja etsiä osista yritys ja erehdys -tyylillä itseäni kiinnostavia yhdistelmiä ja muotoja. Oikeaan mielentilaan päästäkseni tapanani oli laittaa korkeatempoista elektronista musiikkia soimaan taustalle ja levittää pyörän osat tallin lattialle. En henkilökohtaisesti kykene suunnittelevaan toimintaan musiikkia kuunnellessani, keskittymiskyyni ei vain yksinkertaisesti riitä. Tietynlaisen musiikin avulla pystyin keinotekoisesti luomaan leikkisän atmosfäärin, jossa kokeilin estottomammin erilaisia yhdistelmiä. Työprosessin toisteisuus osoitti toimivimmat yhdistelmät ja teokset alkoivat hahmottua ja löytää lopullisia muotojaan. Näin syntyivät esimerkiksi *0km/h* ja *selfie stick* teokset.

---

⁹ Teksti on Iankaikkinen kilvoittelu -näyttelyn näyttelykatalogista.

Kuva 4 Teosten hahmottelua Nokian tallilla tammikuussa 2022

Trofee teos löysi samalla tavalla koettelemalla muotonsa, mutta tasavirralla toimivaa moottoripyörän etuvaloa en osannut kytkeä vaihtovirtaan ilman ammattilaisen apua. Olin yhteydessä vanhaan koulukaveriini Nokialta, joka oli aikoinaan opiskellut sähköinsinööriksi ja työskentelee valojen parissa Tampereella. Häneltä sain vinkit oikeanlaisen muuntajan hankintaan ja apua johtojen turvalliseen kytkemiseen. Laadukkaat muuntajat ovat monen sadan euron arvoisia, mutta jälleen kerran tori.fi:stä löytyi muutamalla kympillä uudenveroinen kapistus. Ohjaustangon päät teroitin ja taivutin kuvanveiston työpajalla koululla.

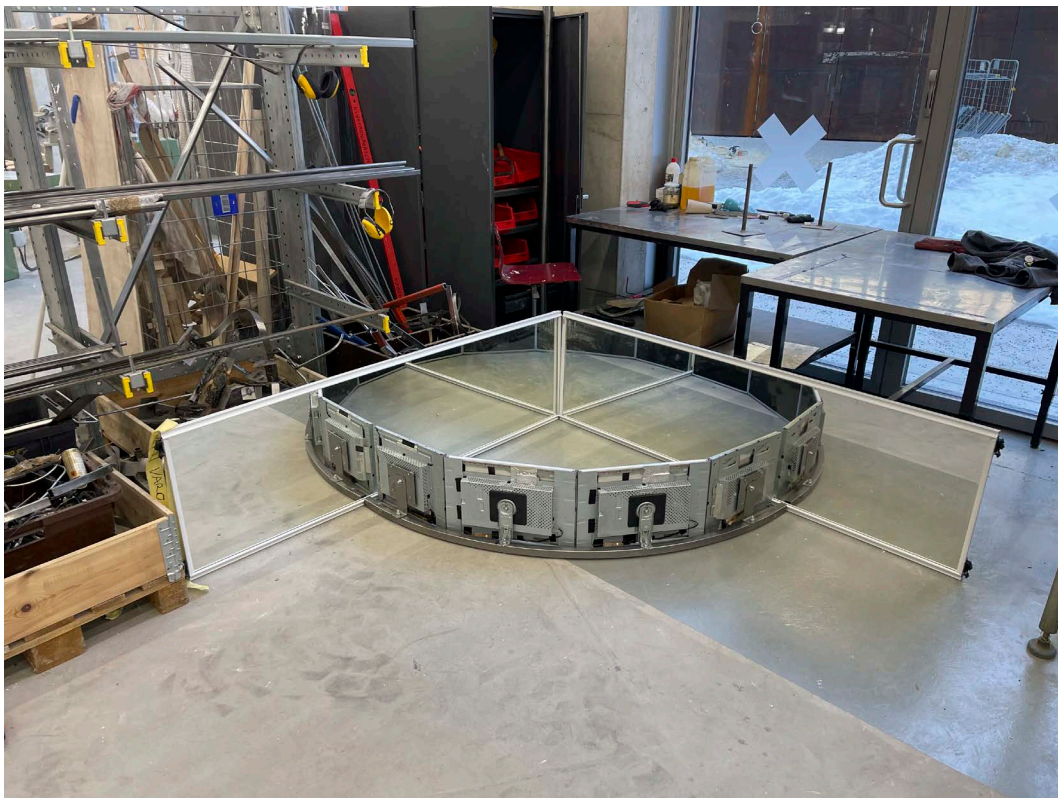
IHANAA HANAA -teos sai alkunsa siitä, kun *Trofeessa* hyödyntämästäni vanhasta moottoripyöräkypärästä jäi visiiri käyttämättä. Sitä katsellessa ajattelin visiirin olevan ikkuna tai kuvapinta motoristin ja maailman välillä. Päädyin hankkimaan itselleni tori.fi:stä halvan pikkuprojektorin, jonka avulla tein erilaisia projisointitestejä visiiriin. Visiirin pinnan maalasin maitolasiefekti -maalilla, jotta projisoinnin sai paremmin näkyviin. Löysin netistä kolme tunnelmaltaan hieman erilaista näkymää visiirin takaa ja leikkasin niistä kompilaation lopullista esitystä varten. Autotallilla lojui myös jerry-kannu kaiutin, jonka olin vuosia sitten valmistanut erääseen aikaisempaan teokseeni. Päätin kierrättää sen tähän teokseen tarvitessani äänentoistoa varten kaiuttimen ja jerry-kannu sopi oivallisesti aiheeseen sekä näyttelyn estetiikkaan. Löysin sattumalta myös palan asfalttia kotini läheiseltä tietyömaalta ja ajattelin sen sopivan kaiuttimen jalustaksi. Ajoneuvoa kuljettavan henkilön yhteys ympäristöönsä ja liikkeen mahdollistavan energian alkuperään on vähintäänkin häilyvä ja epämääräinen. Tästä syystä tein visiirin ripustuksesta mahdollisimman eteerisen. Tähän tarkoitukseen kirkas akryylilevyn pala ja siima soveltuivat mainiosti.

Installaatio *Kawasaki variaatiot* syntyi autotallilla purkuosien läsnäolosta. Tallilla minut ympäröi osakokoonpanojen kaaos, jotka etsivät jatkuvasti tuntematonta muotoa. Alkuperäisestä kokonaisuudesta irralliset osakokoonpanot alkoivat näyttää omituisilta ja kiinnostavilta itsenäisinä olioina. Niiden muotoilussa oli havaittavissa jälkiä niiden suhteesta toisiin osiin. Aloin nähdä osissa myös alkuperäisen suunnittelijan ja muotoilijan syitä tietyille suunnittelu- ja muotoiluratkaisuille. Päätin toteuttaa galleriatilaan installaation valitsemistani osista, jotka saisivat minulta tietyn alkujärjestyksen. Näyttelyn edetessä kuka tahansa sai muuttaa järjestystä halunsa mukaan. Minua kiinnosti nähdä ja kuulla, mitä muut näkevät osissa ja minkälaisia muotoja installaatio saisi näyttelyn aikana. Näyttelyä varten pesin valitsemani osat ja paikkamaalasin ne mattamustalla edellisen omistajan valitsemaa väriteemaa kunnioittaen.

Autotallilla lojui kaksi purettua tietokoneen näyttöä aikaisemmista projekteista. Koska minua kiehtoo idea liikkuvan kuvan ja kuvanveiston yhdistämisestä, tulin jälleen kokeilleeksi erilaisia ideoita näyttöjä hyödyntäen. Lopulta sain vision kaarimaisesta teoksesta missä esittelisin moottoripyörän elinkaarta. Etsin netistä sopivia videoita ja löysinkin paljon dokumentaarista materiaalia neljään eri elinkaaren vaiheeseen liittyen. Yhdessä esitetään koneen syntymää tehtaassa, toisessa sen käyttäytymistä kolaritilanteessa, kolmannessa moottoripyörä esitetään neitseellisenä ja haluttavana, neljännessä näytetään koneen tuho.

Tarvitsin kaareen vähintään neljä näyttöä. Löysin työpaikkani varastosta kaksi sopivan kokoista näyttöä, joista oli vanhuuttaan päätetty luopua. Sain ottaa ne ja olin tietysti tyytyväinen, kun pystyin taas kierrättämään vanhaa enkä joutunut maksamaan niistä. Mediasoitinimet ja kaapelit sain lainaan koululta. Kaaren neliöputket minulla oli ylijäämänä ensimmäisestä näyttelystä, joita piti vain työstää muotoonsa putkentaivutuskoneella. Lopulta keksin täydentää kaaren kokonaiseksi ympyräksi peilien avulla. Näin teoksen fyysinen olemus sai aiheen muodon. Löysin Tori.fi:stä peilioviparin, jotka olivat sopivan kokoiset tähän käyttötarkoitukseen. Peiliovet piti vain purkaa ja puhdistaa, sekä löytää peielementeille sopiva ripustustapa. Lopuksi leikkasin videot sopiviksi kompilaatioiksi eri näyttöihin ja näin *Elinkaari* teos oli muiden teosten kanssa installointia vaille valmis.

Kuva 7 Elinkaari -teoksen hahmottelua Kuvanveiston tiloissa maaliskuussa 2022

Näyttely itsessään rakentui hyvin pitkälti tilan ehdoilla. Esimerkiksi missä on tilaa, mistä saa sähköä, missä on mahdollisuus estää luonnonvalo vaikuttamasta projisointiin ja niin edelleen. Myös näyttelyn installoinnille ja purkamiselle asetettu hyvin lyhyt aika asetti tiukat rajat ideoille ja tilan muokkaamiselle. Intuition ja kokeilun keinoin kaikki teokset löysivät lopulta paikkansa.

Motor Cycle

Kampiaksieli jauhaa kierroksia männille. Tyhjäkäynti on haluenergian pohjanoteeraus. Tylsämielisen jynssäyksen monotonista paukutusta. Loputon itsen ylläpito, speaktaakkelin loppu.

Populaari kysymys tuntuu koskevan moottorin hevosvoimia.

Kuva 8 teoksen Motor Cycle dokumentaatio näyttelystä Kuvan Kevät 2021

I have more will to go than care to stay

Nauliutua maan pintaan, jotta voisi paremmin tunkeutua ilmaan ja maaperään. Ankkuroitua sattumanvaraiseen kohtaan, jotta voisi altistua kaikelle ympäröivässä maailmassa riippumatta sen muodosta tai luonteesta. Olla koskaan siirtymättä, jotta voisi antaa maailman paremmin upota sisuksiinsa. Olla koskaan lakkaamatta rakentamasta kanavia ja avaamasta aukkoja, jotta maailma voisi pudota, liukua ja luikerrella itseen.¹⁰

Kuva 9 ruutukaappaus videosta I have more will to go than care to stay. Osana videoveistosta näyttelyssä Kuvan Kevät 2021

Maailma on vilisevä maisema. Audiovisuaalinen kulkuneuvo¹¹ kuin vankilan ikkuna.

Kuva 10 teoksen Just Passing By dokumentaatio näyttelystä Kuvan Kevät 2021

0 KM/H

Myyty vapaus on luuranko johon liha ja hermot kiinnittyvät –Status(quo)symboli.

Kuva 11 teoksen OKM/H dokumentaatio näyttelystä lankaikkinen kilvoittelu, galleria Project Room 2022

Kawasaki variaatiot

Fragmentit ottavat muotonsa toinen toisistaan. Anatomia virtaviivaistuu ergonomiaksi.
Muodonmuuttaja muotona muotojen muodossa.

Kuva 12 teoksen *Kawasaki variaatiot dokumentaatio* näyttelystä Jukka-Pekka Kilvoittelu, galleria Project Room 2022

Elinkaari

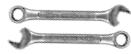
Peilissä on se minä, jota en ole valinnut. Minän manifestaatio omalla elinkaarellaan. Kokonaisen illuusio. Minä olen kulkuneuvo, jonka muut ovat rakentaneet ja joka on kulkuneuvona muille.

Kuva 13 teoksen Elinkaari dokumentaatio näyttelystä lankaikkinen kilvoittelu, galleria Project Room 2022

IHANAA HANAA!

*Her life was like a motorway: dull, grey and long.*¹²

Kurittoman vietin ratsastajat allaan takaa-ajokohtausten pakenemisväline *par excellence*. Identiteetin metsästäjät, potentiaalinsa toteuttajat, menossa ei minnekään. Se on sitä elämäntuntua, absoluuttista hallintaa ja sunnuntaitunnelmaa.

---

12 Saint Etienne, “*Like a Motorway*” 1994

Kuva 14 teoksen IHANAA HANAA! dokumentaatio näyttelystä lankaikkinen kilvoittelu, galleria Project Room 2022

Selfie keppi

Kohtaamispaikka. Funktiona turvallisuus. Minäprojektin peilitesti: dekonstruktio ja rekonstruktio, aina tulossa oleva. Kokoelma valittuja paloja –*Readers's Digest*.

Kuva 15 teoksen Selfie keppi dokumentaatio näyttelystä lankaikkinen kilvoittelu, galleria Project Room 2022

Trofee

Kaadetun pedon pää. Voiton merkki, hybriksen mestaus.

Kuva 16 teoksen Trofee dokumentaatio näyttelystä lankaikkinen kilvoittelu, galleria Project Room 2022

Kauhistuttava levottomuus

Edellä esittelin työskentelyprosessia, teoksia ja niiden syntymiseen käyttämiäni tekniikoita. Niiden valmistamista avusti oleellisesti myös tuttujen ja tuntemattomien joukko. Kuten jo aikaisemmin mainitsin, kaikkien kohtaamisien vaikutuksia on mahdotonta tietää. Tässä luvussa tahdon paneutua erityisesti kohtaamiseeni tekniikan filosofian kanssa.

Kohtaaminen oli palkitsevaa sekä oman itseni, työskentelyprosessin ja minua ympäröivän kulttuurin ymmärtämiseksi. 2010-luvun alussa suunnittelijana työskennellessäni huomasin kuinka resurssi-intensiivistä, työntekijöistä välinpitämätöntä ja jopa häikäilemättömän rasistista toimintaa teollisuudessa harjoitetaan. Konetekniikan insinöörin opinnoissa ei opetettu insinöörin etiikkaa tai pohdittu miksi me rakennamme koneita ja mitä ne oikeastaan ovat. Käsittelemättä jäi myös mitä tai mikä on se jokin, mitä kohti olemme menossa laitteinemme. Nyt kymmenen vuotta myöhemmin tahdoin opiskella mitä tekniikasta ja teknologiasta on ajateltu ja ajatellaan.

Vaikkei teksti suoraan käsittelekään teoksiani, niin tavalla tai toisella se resonoi niiden kanssa. Huolissani päädyin pohtimaan myös ilmastonmuutosta ja olemassaoloa teknisessä todellisuuskäsityksessä.

Tekniikka?

Vuonna 1933 José Ortega Y Gasset luennoi tekniikan luonteesta Espanjassa, Santanderin kesäyliopistossa pitämällään kurssilla ”What is technique?”. Luento julkaistiin kirjana toisen maailmansodan alla vuonna 1939. Kirja on nimeltään *Ajatuksia tekniikasta* (Alkup. *Meditación de la técnica*). Teoksessa Ortega tulkitsee aikansa ihmisen suhdetta tekniikkaan seuraavasti:

Saattaa hyvinkin olla niin, että yksi aikamme perussairaus on halun kriisi, ja että siitä syystä kaikki uskomattomat tekniset saavutuksemme näyttävät tyystin toisasteisilta. - - Me olemme selkeän tietoisia tekniikan yltäkylläisyydestä. Silti me kärsimme kauhistuttavasta levottomuudesta, koska emme tiedä mitä sillä tekisimme. Meiltä puuttuu mielikuvitusta elämämme keksimiseen.¹³

Ortegan mukaan moderni länsimainen ihminen ei siis tiedä mitä se haluaa tekniikalla saavuttaa. Tai ehkä yltäkylläisyyteen ja vanhoihin saavutuksiin tottuneena haluaa mitä tahansa vain täyttääkseen tuntemansa vietin. Mutta eikös jo tunnettu satu Aatamista ja Eevasta kuvasta ihmisen jatkuvaa tyytymättömyyttä nykyiseen oloilaansa? Jumalan(tai luonnon) lakien armoilla sinnitteleminen ei riitä elämän sisällöksi.

---

13 Ortega Y. Gasset 1939, 42

Ihminen on aina ollut tekniikko. Yritys, erehdys, sattuma ja toisto on oikeastaan jokaisen elävän olennon tekniikkaa. Ihmiset ovat oivaltaneet tämän kosmisen tekniikan ja hioneet sen äärimmilleen systemaattisessa ajattelussa. Tekniikan hyödyntäminen sinänsä ei ole oikein tai väärin, eli se on arvoneutraalia. Se on olemisen luonne jatkuvasti muuttuvassa maailmassa.

Teknikkona oleminen tarkoittaa olemista potentiaalisesti kaikkena ja aktuaalisesti ei minään. Juuri siksi, että antaa lupauksen rajattomista mahdollisuuksista, on tekniikka vain tyhjä muoto, ja kuten suurin osa formaalia logiikkaa, on sekin kyvytön osoittamaan elämälle sisältöä. Oma aikamme on ihmisen historiassa kaikkein voimakkaimmin teknistä, ja samalla myös kaikkein tyhjintä.¹⁴

Kukaan ei toisaalta koskaan ole ollut aktuaalisesti mitään, koska pysähtymätön evoluutio, maailman metamorfoosi¹⁵ pakottaa kaikkeuden hetki hetkeltä olemaan jotain muuta kuin juuri äsken. Juuri tästä syystä on aina mahdollista rakentaa sellaista maailmaa kuin itse haluaa ja täyttää Ortegán mainitsemaa ”tyhjyyttä”.

Tekniikan looginen käyttö?

Teknologiaksi kutsumamme asia on tapa ymmärtää tai hyödyntää tekniikkaa tietyllä tavalla. Teknologia ei ole arvoneutraalia niin kuin tekniikka, joten näkemys teknologiasta (tekniikan loogisesta käytöstä) vaihtelee ajan saatossa. Nykyisin se tarkoittaa pääoman kasaamista harvoille luontoa manipuloimalla ja haltuun ottamalla. Tämä ajattelutapa on valitettavasti onnistunut leviämään lähes kaikkialle maapallollamme.¹⁶

Ihminen ei käytä tekniikkaa vain perustarpeidensa tyydyttämiseen, vaan pyrkimyksiin unohtaa tai ylittää ne. Erityisesti kapitalismiin yhdistettynä teknologia on tämän ylittämisen hybrinen muoto. Se synnyttää välinpitämätöntä toimintaa ruokkivan kuvitelman luonnon herruudesta ja luo perusteettoman turvallisuuden tunteen, joka särkyi viimeistään ilmastonmuutoksessa.

Mitä vähemmän jokin olio muistuttaa ihmistä, sitä helpompi siihen on suhtautua välinpitämättömästi ja aggressiivisesti. Epäinhimillisenä pidetyt asiat koetaan vieraannuttavina, alistettavina ja tarvittaessa tuhottavina. Tätä ajatusmallia on valitettavasti hyödynnetty esimerkiksi sodissa, kieltämällä vastustajan ihmisyyttä. Samaa ajatusmallia voi verrata

¹⁴ Ibid. 72

¹⁵ Coccia (2020) 2021, 161. Kirjassaan *Metamorphosis* Emanuela Coccia pohtii evoluutiota, tekniikkaa ja elämää maailman metamorfoosina. Coccian kirjat onnistuvat kerta toisensa jälkeen palauttamaan ihmisen maanpinnalle ja heittämään hyvästit länsimaiselle hybrikselle.

¹⁶ Ks. Niiniluoto 2020, 20–24

esimerkiksi ihmisten ja koneiden väliseen kanssakäymiseen. Oikeastaan kaikki artefaktit ovat vain keinoja olla yhteydessä ympäröivään todellisuuteen. Mutta jos maailmasuhde on hybrinen, nämä artefaktit voivat aiheuttaa suurta tuhoa.

Kapitalismi yhdessä teknologian kanssa muodostaa eräänlaisen modernin version orjataloudesta, jossa koneet toimivat orjina. Koneita käsketään, niitä ei pyydetä, suostutella, liehitellä tai lepytellä käyttämään tekniikkaansa. Niiden toimintaperiaate on päällä tai pois päältä. Ihminen määrää millaisia koneet ovat ja miten ne ovat. Filosofin Robert M. Pirsigin tiivistää ajatuksen kirjassaan *Zen and the art of motorcycle maintenance: 'That's all the motorcycle is, a system of concepts worked out in steel. There's no part in it, no shape in it, that is not out of someone's mind.'*¹⁷

Vapaus?

Mainos on keinotekoinen syötti, jonka ainoa tarkoitus on houkutella, viettelä, kiusoitella, piinata ja lopulta tartuttaa. Tartunta saa yksilön suuntaamaan syvimmat tarpeensa haluttuun kohteeseen. Markkinointi myy riippumattomuutta, valloittamista ja hallintaa, jotka vieraannuttavat kohderyhmänsä elintärkeistä suhteista. Välittävä asenne köyhtyy irrationaalisessa kamppailussa vuorovaikutusta ja vääjämätöntä entropiaa vastaan. Vapaus, joka perustuu suhteettomuudelle, tuottaa suhteettoman suurta kulutusta ja jätteenä kutsuttua ylijäämää.¹⁸

Vapaus on tuotteistettu, se on muokattu myytävään muotoon. Moottoripyörä on siitä hyvä esimerkki. Yhtä romanttista koneen välittämää kuvaa vapaudesta on vaikea projisoida sen tehtaassa koneturva-aitojen takana työskenteleviin kone sukulaisiin. Tehtaassa koneet on etäännytetty kanssakäymisestä, niiden ei ole tarkoitus johdattaa ihmistä seikkailuihin. Ne toteuttavat lähes poikkeuksetta orjallista säyseyttä.

Aivan kuten hevoselle laukkaaminen on vapautta ja käärmeelle luikertelu on vapautta, samoin sekä Mañjuśrīlla että harhan valolla on luontonsa mukainen vapaus.¹⁹

Näin kirjoitti 1200-luvulla Kiinassa elänyt Zen-mestari Wumen Huikai tunnetussa Kōan-kokoelmassa Portiton portti. Jos ajatellaan, että vapaus on olion välitöntä toimintaa ilman harhoja, niin voisiko koneille kuvitella vapauden? Koneethan halutaan yleensä nähdä riippuvaisiksi ihmisherroistaan ja alistetuksi rationaalisen mielen palvelukseen.

---

17 Pirsig (1974) 1986, 94

18 Vitaali-materialistista pohdintaa jätteestä verkossa: paatos.fi/2018/07/31/eettisen-olemisen-ja-luontosuhteen-rajentuminen-jatekaytannoissa

19 Tye, Hae, (Niinimäki, Mikael) 1995, 123–4

Suljetun systeemin konsepti aiheutti osin nykyisen ilmastonmuutoksen. Yhtäkkiä on päivän selvää, että teknologia muokkaa olemassaolollaan ympäristöään –muutenkin kuin vain ihmisen toivomalla tavalla. Kone ei ole todellisuudesta erotettu entiteetti. Kone on samalla tavalla avoin systeemi, suhteiden verkostossa toimiva olio kuin kaikki muukin olemassa oleva, eikä ihminen pysty sitä estämään.

Taiteilija Arcangelo Sassolino käsittelevässä monografiassa vuodelta 2008 italialainen kuraattori Francesco Stocchi haastattelee taiteilijaa ja pohtii tämän koneen kaltaisista veistoksista seuraavaa:

...A painting, a sculpture, or a photograph are self-sufficient; they can live their own life independently of Man; they live there, with you, in your apartment even, and every now and again [then?] there is an encounter...

So, these are works that are not self-sufficient, they don't live an independent life, they have to be reloaded, powered, cared-for, like living creatures. To a certain extent that's the necessity the machine has. A fetish has no need to be reloaded. A machine does.²⁰

Stocchin mielestä koneet ovat siis olemukseltaan ja toiminnoiltaan elävän olennon kaltaisia. Helposti kuvittelemme riippumattomuuden ja vapauden tyhjiönä, jossa olio pystyy tyydyttämään kaikki tarpeensa itsenäisesti. Mutta ilman kokonaisvaltaista ekosysteemiä holobiontti²¹ ei voisi toimia niin kuin se toimii. Holobiontilla ei ole ulko- tai sisäpuolta, on vain huokoinen suhteiden verkosto, jossa kaikki sen osat tarvitsevat toisiaan. Kone ”hengittää” ja kuluttaa ”ravintoa” tässä samassa verkostossa. Koneen voi myös ladata, korjata, herättää tai sammuttaa yhtä hyvin ihminen kuin toinen konekin. Sen toimintaan ei myöskään tarvitse puuttua, niin kauan kun ravintoa (energiaa) ja terveyttä (ehjyyttä) sen luonnolliseen toimintaan riittää.

Huoli ja huokaus

Tarpeettomat tekniikan saavutukset pyyhkiytyvät pois, näin on nyt käymässä esimerkiksi fossiiliteknologialle. Myös vallalla oleva tekninen maailmankuva saattaa väistyä. Ihmisten halut ja päämäärät ovat jälleen kerran radikaalissa myllerryksessä ja etsimisvaiheessa. Elämässä joutuu jatkuvasti valitsemaan tekemisen ja olemisen tavat. Tekniikka on juuri tätä selviytymistä ongelmallisessa ympäristössä ja se voi olla myös taituruutta ilman alistamista. Federico Campagna kirjoittaa teoksessaan *Technic and Magic* todellisuuskäsitysten muuttamisen tärkeydestä pyrkiessämme kohti kestäväää elämäntapaa:

---

²⁰ Sharp 2008, 84.

²¹ Holobiontti on useiden lajien ja yksilöiden muodostama kokonaisuus (ekosysteemi). Esimerkkinä nisäkäs ja sen sisällä ja ulkopinnalla elävät lajit yhdessä.

'Indeed, we are always able to modify our own reality-settings beyond the diktats of our social context, even when history tells us that we are powerless and stuck. - - Changing reality-settings is a pre-political process that is crucial to any radical rethinking of our political and social life'.²²

Taide voi auttaa muuttamaan ihmisten maailmankuvaa juurikin tällä Campagnan mainitsemalla esipoliittisen alueella. Taide on affektien²³ välittäjä ja toimii pohjatyönä politiikalle, joka puolestaan luo affekteille selkeät vektorit ja sanallistaa ne toiminnaksi. Maailmankuvan muutos ei voi kuitenkaan jäädä vain yksittäisen ihmisen elämäntapamuutokseksi. Nykyinen systeemi kyllä sietää erilaisuutta, kunhan se ei haasta systeemiä itseään. Esimerkiksi taiteilija Hito Steyerl kuvaa individualismin ongelmaa artikkelissaan (Culture and Crime) seuraavasti: 'The proliferation of individualistic lifestyle identity politics is such an instance of the domestication of desire'²⁴. Modernissa yhteiskunnassa halu on siis onnistuneesti kesytetty koskemaan henkilön omaa kuplaa, mistä se ei helposti pääse vaikuttamaan ympäristöönsä.

Miten rakentaa luottamusta, jotta oma kupla puhkeaa ja yhteistyö tulee mahdolliseksi? Esseessään (Working Through Environmental Despair) yhdysvaltalainen tutkija ja ympäristöaktivisti Joanna Macy analysoi ihmisten tukahdutettuja tunteita, jotka estävät heitä toimimasta ympäristöongelmien korjaamiseksi ja ehdottaa myös tapoja kohdata nämä tunteet. Tekstissään Macy kertoo, kuinka hän oli huomannut vuosia vetämässään "despair and empowerment" -työpajoissa, miten tärkeää huolien jakaminen on ihmisille:

*'They have demonstrated that pain for our world touches each of us, and that this pain is rooted in caring. They had demonstrated that our apparent public apathy is but a fear of experiencing and expressing this pain, and that once it is acknowledged and shared it opens the way to our power.'*²⁵

Ahdistuksen jakaminen ja huomioiduksi tuleminen voimaannuttaa ja rakentaa luottamusta. Se on ensimmäinen askel toiminnan mahdollistamiseksi. Oman heikkoutensa tunnustaneena voi myös nähdä vallan jonakin muuna kuin yksin pärjäämisenä ja dominointina:

'it's not power over, but power with; this is what systems scientists call "synergy". - - Here power, far from being identified with invulnerability, requires just the opposite –openness, vulnerability, and readiness to change. This indeed is the direction of evolution. As life-forms evolve in intelligence,

22 Campagna 2018, 7

23 Affekti eli esikäsitteellinen ruumiillinen vaikutus. Mielenliikutus, kiihtymys, ärtymys, järkytys jne.

24 Steyerl 2022, 3

25 Roszak(toim.), Gomes(toim.), Kanner (toim.) 1995, 251

*they shed their armor and reach outward to an ever-wider interplay with the environment. They grow sensitive, vulnerable protuberances-ears, noses, eyeballs, lips, tongues, fingertips-the better to feel and respond, the better to connect in the web and weave it further.*²⁶

Ihmisillä on luontainen huoli asioiden tilasta. Huolenpito on huolehtimisen ja huoltamisen lisäksi huolesta kiinni pitoa. Niin kauan, kun jaksamme kantaa huolta, on myös toivoa. José Ortega Y. Gassetin vuonna 1933 kuvailemaa kauhistuttavaa levottomuutta ei siis halutessaan tarvitse potea. Meiltä ei puutu mielikuvitusta elämämme keksimiseen. Ihanteita on mahdollista muuttaa ja individualismin sijaan pyrkiä tekniikoinemme yhteyksien muodostamisen eetokseen –elonkehän monimuotoisuuteen ja kanssakäymiseen perustuvan maailmankuvan rakentamiseen.

Lopputekstit

Moottoripyörä on keino päästä hetkeksi pakoon holhousyhteiskunnan pehmustettua huonetta. Ehkä taidekin on sitä. Yksi näkee moottoripyörän järjettömänä, toinen taiteen. Ainoa tapa säilyä järjissään, on hyväksyä järjettömyys ja nauraa sille.

Kiitos opinnäytteen ohjaajalle Jyrki Siukoselle kärsivällisyydestä ja luotsaamisesta pahimpien karikkojen ohi. Tahdon kiittää myös tarkastajiani Saara Hacklinia ja Jukka Sihvosta mielenkiinnosta ja panostuksesta teosteni tulkintaan. Lopuksi kiitän Kuvataideakatemiaa, sen henkilökuntaa ja oppilaita tuesta sekä monien ihmeellisten asioiden mahdollistamisesta koko kuuden opiskeluvuoteni ajan!

VIITTEET

Astala, Lauri, Space, Place, and Presence. *Taide* 5/2004, 4.

Campagna, Federico, *Technic and Magic*. Bloomsbury Publishing, London 2018.

Coccia, Emanuele, *Kasvien elämä. Sekoittumisen metafysiikkaa*. (La vie des plantes. Une métaphysique du mélange, 2016). Suom. Palmusaari, Jussi. Tutkijaliitto, Helsinki 2020.

Coccia, Emanuele, *Metamorphoses*. (Métamorphoses, 2020). Käänt. Mackay, Robin. Polity Press, Cambridge 2021.

Lehtokunnas, Taru, Eettisen olemisen ja luontosuhteen rakentuminen jätekäytännöissä. 2018. Verkossa: paatos.fi/2018/07/31/eettisen-olemisen-ja-luontosuhteen-rakentuminen-jatekaytannoissa

Niiniluoto, Ilkka, *Tekniikan Filosofia*. Gaudeamus, Tallinna 2020.

Ortega Y Gasset, José, *Ajatuksia tekniikasta* (Meditación de la técnica, 1939). Suom. Immonen, Antti. Eurooppalaisen filosofian seura ry, Tampere 2006.

Pirsig, M Robert, *Zen and the Art of Motorcycle Maintenance* (1974). Corgi Books, London 1986.

Roszak, Theodore (toim.), **Gomes, Mary E.** (toim.), **Kanner, Allen D.** (toim.), *Restoring the Earth/Healing the Mind*, Sierra Club Books, San Francisco 1995.

Ryynänen, Max, Taide on hyväosaisten eurooppalaismiesten keksintö, jonka tulevaisuus kuuluu kaikille. 2020. Verkossa: ilmiomedia.fi/artikkelit/taide-on-hyvaosaisten-eurooppalaismiesten-keksinto-jonka-tulevaisuus-kuuluu-kaikille

Saint Etienne, *Like a Motorway*. [CD]. London: Heavenly 1994.

Salminen, Antti & Vaden, Tere, *Elo ja anergia*. Eurooppalaisen filosofian seura ry, Tallinna 2018.

Sharp, Jasper (toim.), Arcangelo Sassolino. JRP Ringier, Zurich 2008.

Steyerl, Hito, Culture and Crime. 2022. Verkossa: e-flux.com/notes/468843/culture-and-crime

Tye, Hae, (Niinimäki, Mikael), *Portiton portti: Zenkertomuksia* (Kiinassa 1200-luvulla kirjoitettu zen-opetusten kokoelma, jonka on tiettävästi koonnut Zen-mestari Wumen Huikai). Suom. Tye, Hae, (Niinimäki, Mikael). Basam Books, Helsinki 1995.

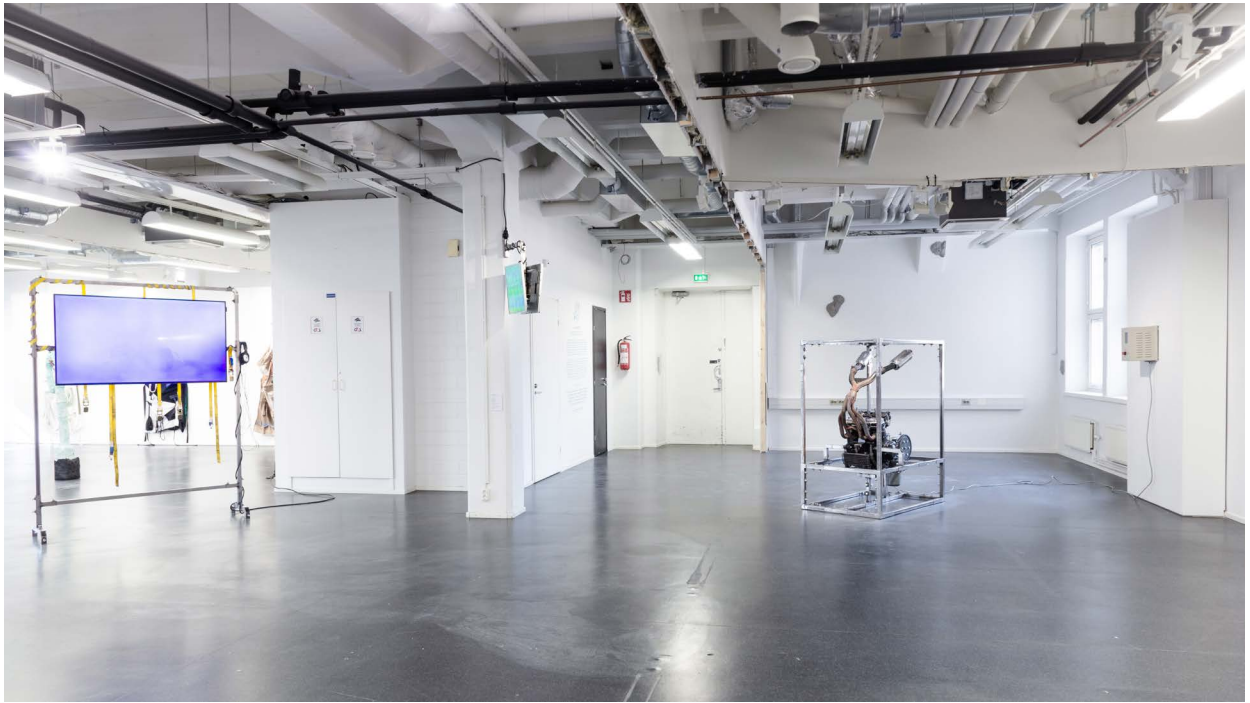
KUVALÄHTEET

Kaikki opinnäytteessä esitetyt kuvat ovat itse ottamiani.

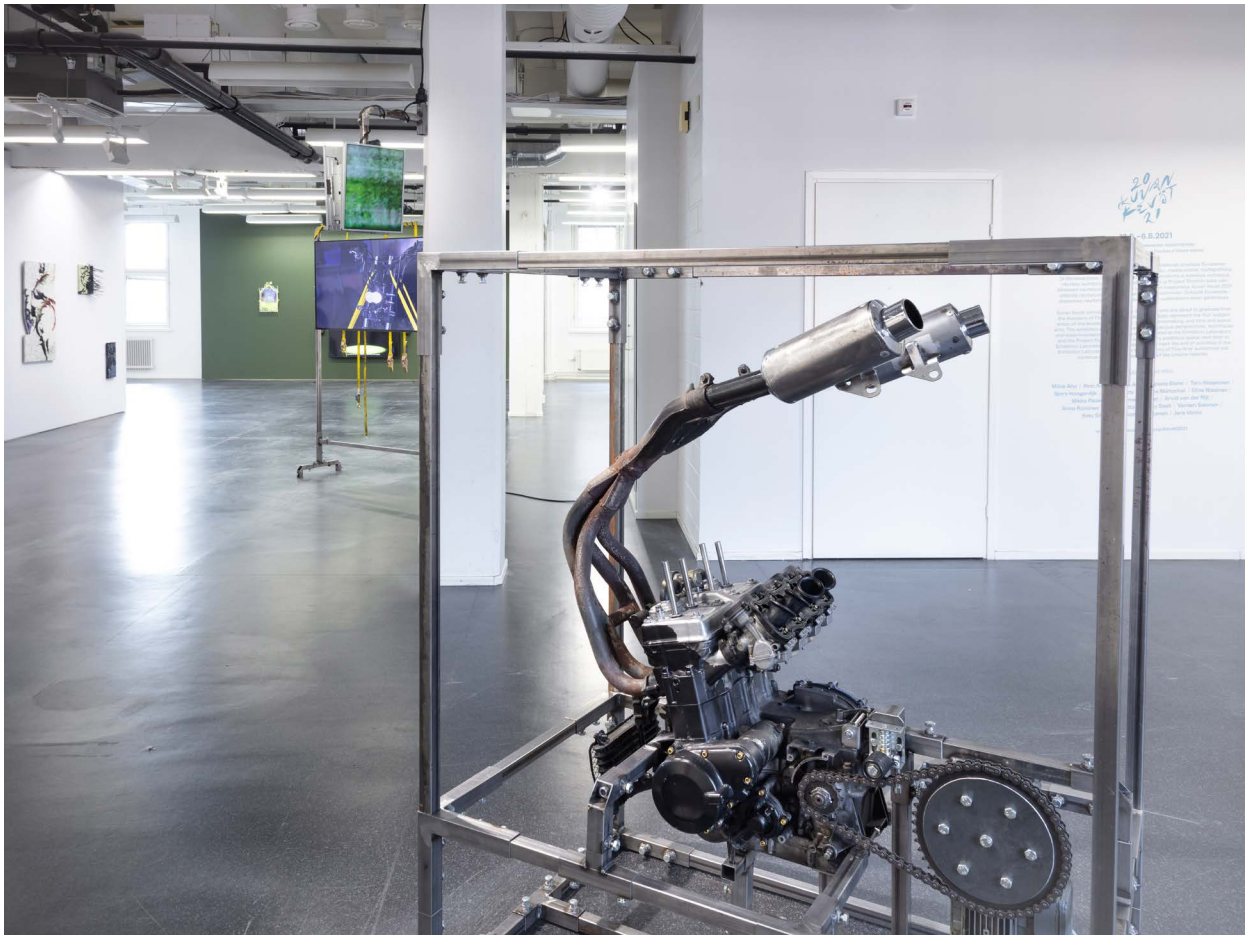
KUVALIITTEET

Liitteinä näyttelyiden dokumentaatio jaettuna kahteen osioon. Liitteistä puuttuu jo edellä esitetyt kuvat.

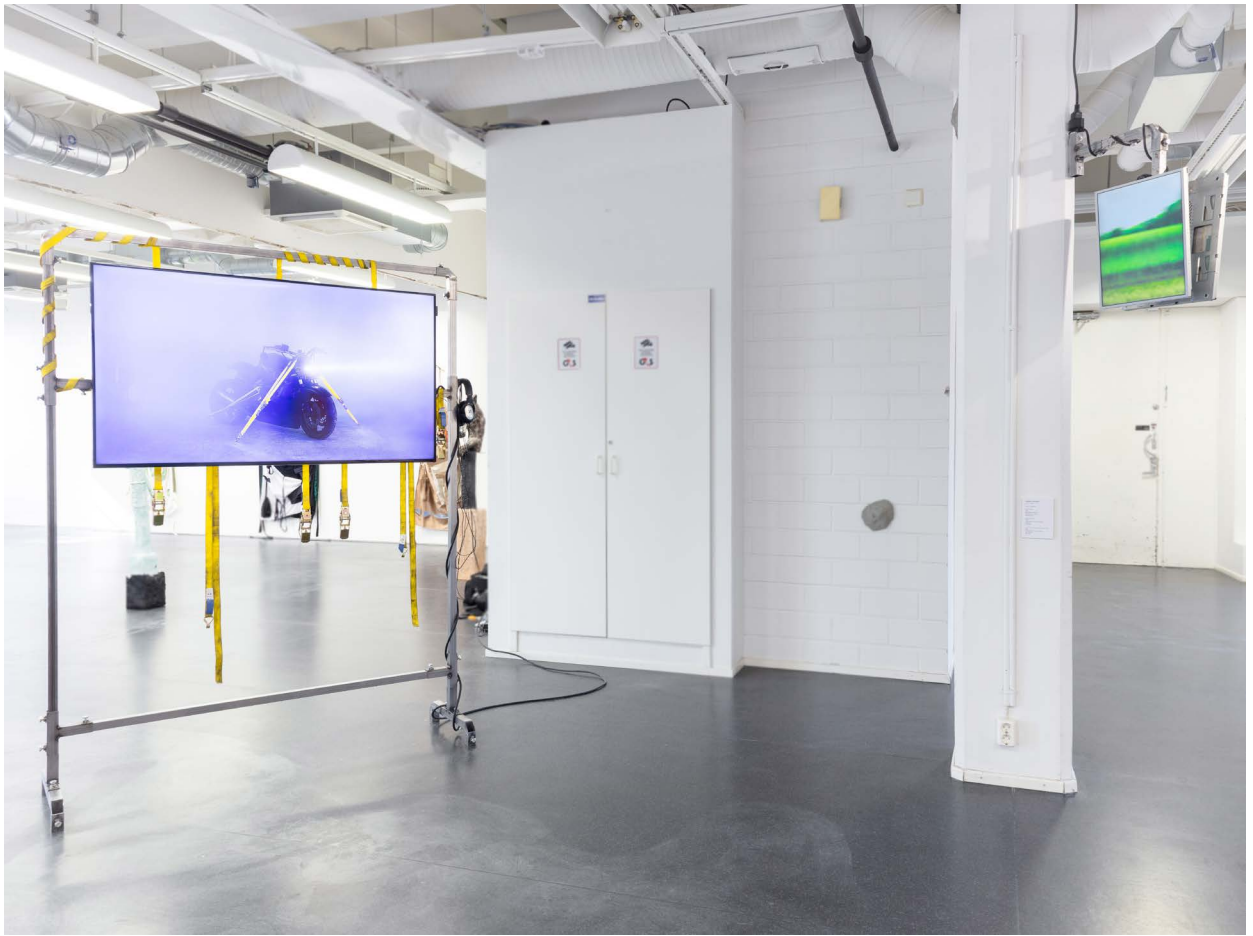
Kuvan Kevät 2021

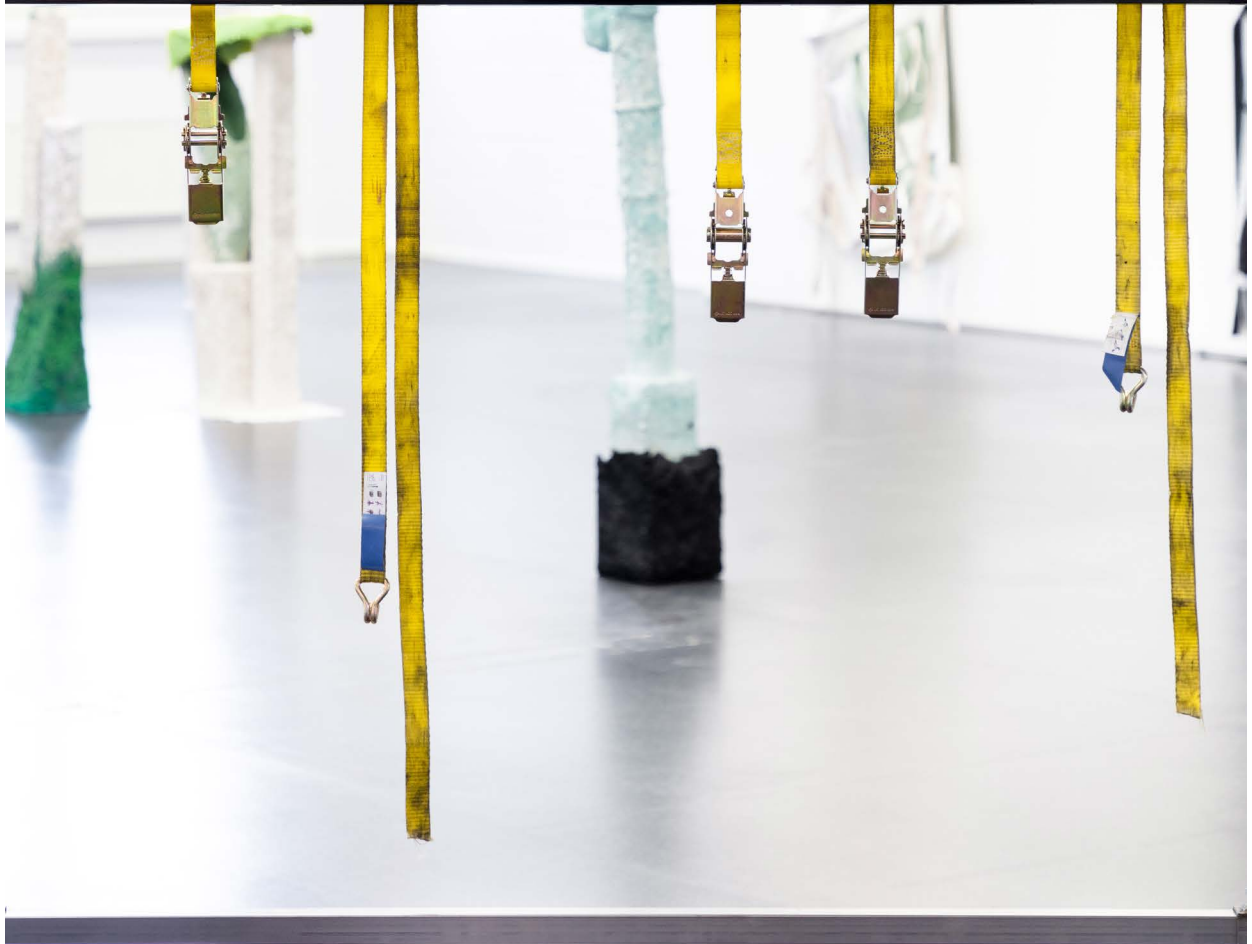
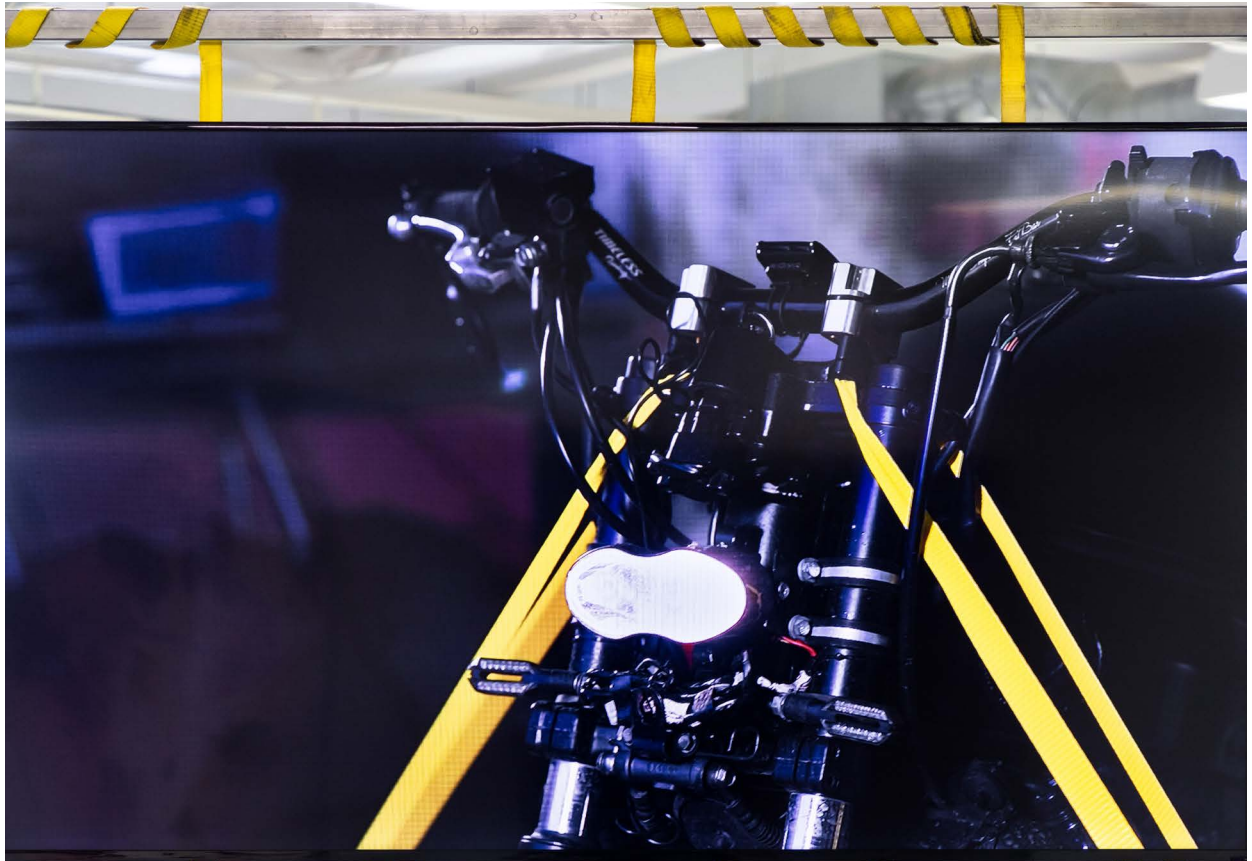

Iankaikkinen kilvoittelu (2022)

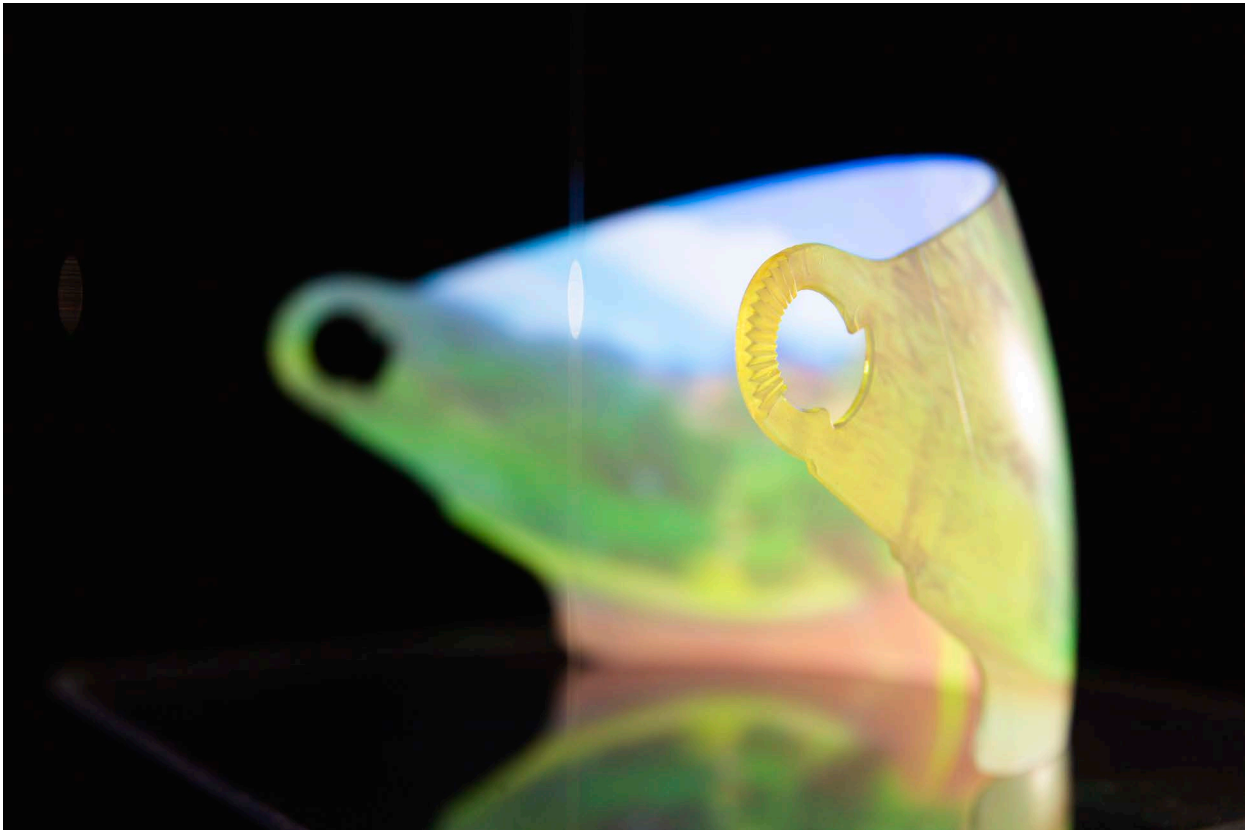

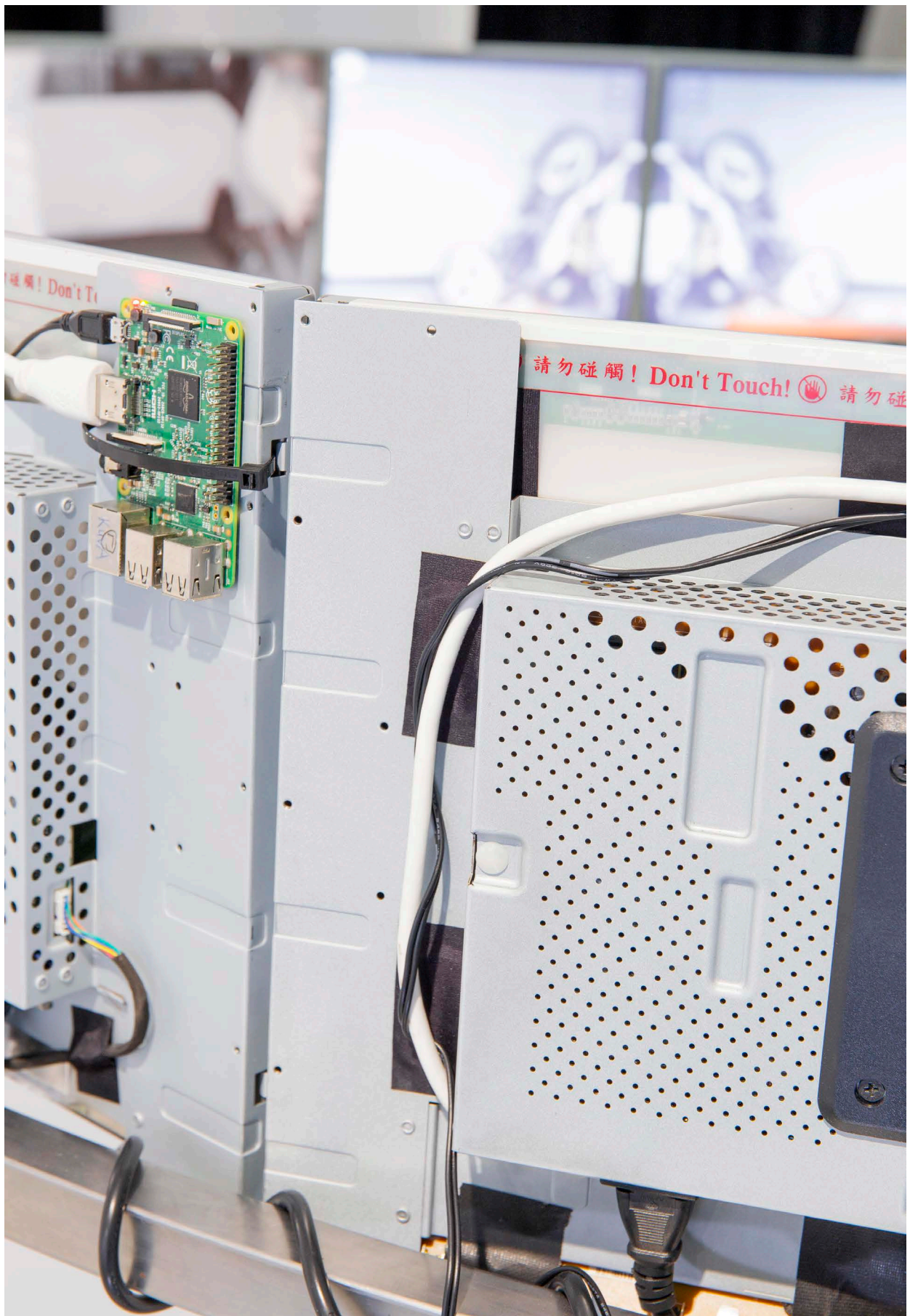

Vahvistus ja kuitti

Kulkuneuvo

OW-813 Moottoripyörä Kawasaki 599

Tapahtuman tiedot ja maksuerittely

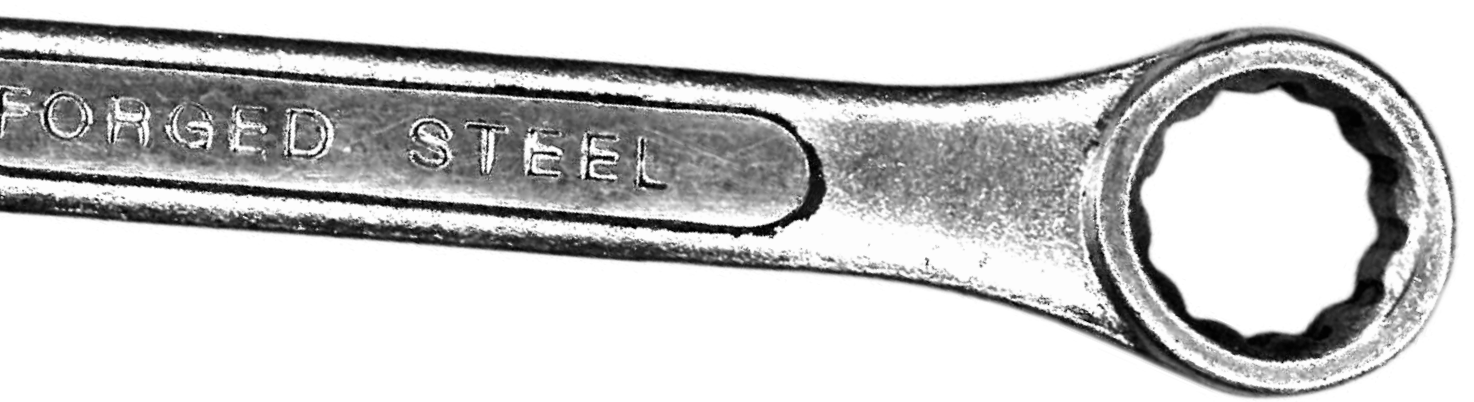
Tapahtuman nimi	Omistaja- tai haltijatietojen muutos			
Omistaja/omistajat	Salonen, Vernerinen Petteri Matias			
Luovutuspäivämäärä	20.11.2020			
Käyttötarkoitus	Yksityinen			
Vakuutus	Ei voimassa olevaa vakuutusta			
Ajoneuvon tila	Poistettu liikenteestä			
Hinta	2,70 euroa			
Maksaja	Vernerinen Petteri Matias Salonen			
Maksun saaja	Liikenne- ja viestintävirasto			
Maksutapa	Verkkomaksu			
	Veroton hinta, euroa	ALV %	ALV, euroa	Summa, euroa
Omistaja- tai haltijatietojen muutos	2,70	0,00	0,00	2,70
Yhteensä	2,70	0,00	0,00	2,70
Tapahtumatunnus	69d2ac3375f34ac99c03			
Tapahtumapäivä	25.11.2020			

Julkisoikeudellisten suoritteiden maksut:

Maksuperustelaki (150/1992) ja LVM:n asetus Liikenne- ja viestintäviraston liikennettä koskevista maksullisista suoritteista. Jos maksaja katsoo, että maksun määrittämisessä on tapahtunut virhe, voi tämä vaatia maksuun oikaisua 6 kk:n kuluessa. Oikaisua haetaan Liikenne- ja viestintävirastolta. Saatava on suoraan ulosottokelpoinen verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain mukaan.

Liiketaloudellisesti hinnoiteltujen suoritteiden maksut:

Maksuperustelain (150/1992) perusteella annettu Liikenne- ja viestintäviraston hinnasto.

FORGED STEEL

